

Կարգապահական գործ թիվ 17178

Հայաստանի Հանրապետության փաստաբանների պալատի խորհրդի
2018թ-ի հուլիսի 12-ի թիվ 181-րդ ԿԳ նիստի

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ ԹԻՎ ԿԳ/135-Ա

**ՓԱՍՏԱՔԱՆ ՄՈՒՇԵՂ ՇՈՒՇԱՆՅԱՆԻՆ ԿԱՐԳԱՊԱՀԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ
ԵՆԹԱՐԿԵԼՈՒ ՀԱՐՑԸ ՔՆՆԱՐԿԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ**

ՀՀ փաստաբանների պալատի (**այսուհետ նաև՝ Պալատ**) խորհուրդը (**այսուհետ նաև՝ խորհուրդ**), նիստը նախագահող՝ Տարոն Սիմոնյանի, խորհրդի անդամներ՝ Մելանյա Առուստամյանի, Սեդրակ Ասատրյանի, Սիմոն Բաբայանի, Տիգրան Խուրշուդյանի, Նելլի Հարությունյանի, Արայիկ Ղազարյանի, Կարեն Մեժլումյանի, Կարեն Սարգսյանի կազմով,

քարտուղարությամբ՝ Նոննա Համբարձումյանի,

քննության առնելով փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի (արտոնագիր՝ 387) (**այսուհետ նաև՝ Պատասխանող**) կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ հարցը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց՝

1. Կարգապահական վարույթ հարուցելու առիթը և հիմքը.

Պալատի մամուլի խոսնակի 25.10.2017թ. զեկուցագրով ներկայացվել է www.hraparak.am կայքում՝ «ՓՊ խորհուրդը արտակարգ դատարան և պատժիչ մարմին է դարձել. Փաստաբան» վերնագրով և www.aravot.am կայքում՝ «Եթե փաստաբանն իրեն պատասխանատվության ենթարկելու որոշումը չբողոքարկի, բա էլ ո՞վ բողոքարկի. Կարեն Մեժլումյան» վերնագրով հրապարակումների արտատված օրինակները, որտեղ փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանը Պալատի խորհրդի 17.10.2017թ. որոշմամբ որոշակի հանգամանքի վերաբերյալ հայտնած դիրքորոշումը որակել է որպես «անգրագետ իրավական դիրքորոշում»:

2. Կարգապահական վարույթ հարուցելու մասին որոշումը.

Պալատի նախագահի 16.11.2017թ. թիվ 436-Ա/ԿԳ-17178 որոշմամբ փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետության փաստաբանների պալատի ընդհանուր ժողովի կողմից 11.02.2012թ. թիվ 1/4-Լ որոշմամբ հաստատված Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի (**այսուհետ նաև՝ Կանոնագրքի**) 2.9.2 և 5.1.2

ենթակետերի պահանջների խախտման հատկանիշներով հարուցվել է կարգապահական վարույթ:

20.11.2017թ. կարգապահական գործը հանձնվել է կարգապահական գործը նախապատրաստող անձ՝ Ռուբեն Բալոյանին (այսուհետ նաև՝ Նախապատրաստող):

3. Դիմողի և Պատասխանողի համառոտ բացատրությունները, վկաների ցուցմունքները.

3.1. Դիմողի համառոտ բացատրությունները.

Սույն կարգապահական գործը հարուցվել է զանգվածային լրատվամիջոցի հրապարակման հիման վրա:

3.2. Պատասխանողի համառոտ բացատրությունները.

Պատասխանողը բացատրություն չի ներկայացրել:

Խորհրդի նիստին Պատասխանողը չի ներկայացել, թեև պատշաճ ծանուցված է եղել նիստի վայրի, օրվա և ժամի մասին:

3.3. Վկաների ցուցմունքները.

Սույն կարգապահական գործով վկաներ չեն հրավիրվել:

4. Կարգապահական գործ նախապատրաստողի եզրակացությունը, եզրակացության վերաբերյալ առարկությունները և գործի հանձնումը խորհրդին.

Նախապատրաստողը 18.01.2018թ. կազմել է եզրակացություն, որի համաձայն՝ Նախապատրաստողը գտել է, որ Պատասխանողը, խոսելով Պալատի Խորհրդի որոշման մասին, կատարել է արտահայտություններ, որոնք դուրս են զսպվածության և բարեկրթության սահմաններից և պարունակում են անհարգալից վերաբերմունք ինչպես խորհրդի կայացրած որոշման, այնպես էլ՝ այդ որոշումը կայացրած Խորհրդի անդամների՝ փաստաբանների նկատմամբ: Նախապատրաստողը եզրակացրել է, որ Պատասխանող Մուշեղ Շուշանյանի կողմից Կանոնագրքի 2.9.2 և 5.1.2 ենթակետերի պահանջների խախտման փաստը հաստատվում է սույն գործում առկա ապացույցներով:

Նախապատրաստողի եզրակացության վերաբերյալ Պատասխանողն առարկություն չի ներկայացրել:

Կարգապահական գործը Խորհրդին է հանձնվել 23.01.2018թ.

Խորհրդի նիստը տեղի է ունեցել 12.07.2018թ. ժամը 18:45-ին, Պալատի վարչական շենքի՝ ք.Երևան, Զաքիյան 7-2, 4-րդ հարկ թիվ 12 սենյակում:

5. Գործի հանգամանքները՝ առկա ապացույցների վկայակոչմամբ.

Կանոնագրքի հավելվածը հանդիսացող «Փաստաբանի նկատմամբ կարգապահական վարույթի իրականացման կարգի» (այսուհետ նաև՝ Կարգ) 22-րդ

հողվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ *Խորհուրդը հիմք է ընդունում Նախապարաստրոդի եզրակացությամբ հաստատված փաստերը, բացառությամբ այն դեպքի, երբ գործում գտնվող ապացույցները կամ Խորհրդին ներկայացված լրացուցիչ ապացույցները՝ սույն կարգին համապատասխան գնահատելու արդյունքում Խորհուրդն այլ եզրահանգման է գալիս:*

Խորհուրդը, ուսումնասիրելով գործում առկա ապացույցները, հաշվի առնելով նաև կարգապահական գործը նախապարաստրոդի եզրակացությունը, հաստատված է համարում հետևյալ փաստերը.

1. 18.10.2017թ. www.hraparak.am համացանցային կայքէջում հրապարակվել է «ՓՊ Խորհուրդը արտակարգ դատարան եւ պատժիչ մարմին է դարձել. Փաստաբան» վերտառությամբ նյութը (**այսուհետ՝ 1-ին հրապարակում**), որտեղ մեջբերվել է **փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի** հետևյալ խոսքերը. «Դա մենակ իմ դեպքում չէր, ես կցանկանայի նշել Տիգրան Եգորյանի դեմ կարգապահական վարույթը: Ուղղակի խայտառակություն էր նման որոշում կայացնելը: Էդ վարույթի արդյունքում պարզ դարձավ, թե ինչ է տեղի ունեցել ու Տիգրան Եգորյանի դեմ էդ կարգապահական վարույթի հետեւում ինչեր են կանգնած ու առհասարակ դա ինչ նպատակ է հետապնդում: Ասեմ, որ երեկ կեսօրին ես Խորհրդին գրություն էի ուղարկել՝ պահանջելով տրամադրել մի շարք փաստաթղթեր եւ տեղեկություններ հայտնել, որ ես կարողանամ իմ բացատրություններն ու դիրքորոշումը ներկայացնել, ինչպես նաեւ այդ գրությամբ Խորհրդի անդամներից 7-ին առաջարկել էի ինքնաբացարկ հայտնել: Դա Խորհրդի այն անդամներն էին, որոնք Արայիկ Պապիկյանի գործով էին, թեպետ իրենք վարույթը կարճել էին՝ դատական նիստերի դահլիճից դուրս գալու համար, բայց կարճել էին այն հիմնավորմամբ, որ դատական սանկցիա կիրառելու դիմումը օրենքով սահմանված կարգի խախտմամբ է ընդունվել ու միեւնույն ժամանակ իրենք դիրքորոշում էին հայտնել դահլիճից փաստաբանի դուրս գալու վերաբերյալ: Իմ միջնորդության մեջ ես դա գնահատել էի որպես անգրագետ իրավական դիրքորոշում: Այդ փաստաբաններն էին՝ Նելլի Հարությունյանը, Հրանտ Անանյանը, Մելանյա Առուստամյանը, Սիմոն Բաբայանը, Տիգրան Խուրշուդյանը, Կարեն Մեժլումյանը եւ Արայիկ Ղազարյանը: Խորհուրդը, սակայն, իմ միջնորդությունները քննության չառավ ու հապշտապ կերպով որոշում կայացրեց կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու մասին: Ես նկատողություն ստացա: Այս ամենը ինձ հիմք է տալիս ասելու, որ Խորհուրդը արտակարգ դատարան եւ պատժիչ մարմին է դարձել փաստաբանների մի մասի համար»:
2. 18.10.2017թ. www.aravot.am համացանցային կայքէջում հրապարակվել է «Եթե փաստաբանն իրեն պատասխանատվության ենթարկելու որոշումը չբողոքարկի, բա էլ ո՞վ բողոքարկի. Կարեն Մեժլումյան» վերտառությամբ նյութը (**այսուհետ՝ 2-րդ հրապարակում**), որտեղ մեջբերվել է **փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի** պնդումն այն մասին, որ. «պալատի այն դիրքորոշումը, թե բոլոր դեպքերում փաստաբանի՝ նիստերի դահլիճից դուրս գալն այնթույլատրելի է՝ անկախ իր

պաշտպանյալի դիրքորոշումից, մեղմ ասած՝ «անգրագետ իրավական դիրքորոշում է»»:

Նշված փաստը հաստատվում է գործում առկա ապացույցներով, այդ թվում Պալատի մամուլի խոսնակ Ծովինար Խաչատրյանի 25.10.2017թ. զեկուցագրով, www.aravot.am¹ և www.hraparak.am² կայքերի համապատասխան հրապարակումներով:

6. Պատասխանողի անձը բնութագրող հանգամանքները.

Պալատի ընդհանուր դեպարտամենտի ղեկավարի կողմից տրված տեղեկանքի համաձայն՝ Պատասխանող Մուշեղ Շուշանյանը փաստաբան է հանդիսանում 28.02.2000թ., և 2015-2018թթ. ընկած ժամանակահատվածում վերջինիս նկատմամբ 17 անգամ հարուցվել է կարգապահական վարույթ (14 ավարտված վարույթ և 3 ընթացիկ վարույթ), որոնց մեջ չի հաշվարկվում սույն կարգապահական գործը:

Խորհրդի 17.10.2017թ. թիվ ԿԳ/93-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումը բողոքարկվել է դատական կարգով:

Խորհրդի 05.12.2017թ. թիվ ԿԳ/115-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ լրացուցիչ վերապատրաստում «Դեոնթոլոգիա» թեմայով՝ 8 ակադեմիական ժամ ժամաքանակով Կանոնագրքի 2.2.2 և 2.2.3 ենթակետերի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 16.01.2018թ. թիվ ԿԳ/01-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ խիստ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 ենթակետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 30.01.2018թ. թիվ ԿԳ/09-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ խիստ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 ենթակետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 08.02.2018թ. թիվ ԿԳ/12-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ տուգանք 50.000 ՀՀ դրամ չափով Կանոնագրքի 4.1 ենթակետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 20.03.2018թ. թիվ ԿԳ/53-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 07.04.2018թ. թիվ ԿԳ/67-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ Կանոնագրքի 6.2.1. ենթակետի խախտման հիմքով հարուցված կարգապահական վարույթը կարճվել է:

Խորհրդի 10.04.2018թ. թիվ ԿԳ/74-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ խիստ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

¹ <http://www.aravot.am/2017/10/18/914326/>

² <https://www.hraparak.am/posts/59f91a35c30db40b2cb80878>

Խորհրդի 12.04.2018թ. թիվ ԿԳ/75-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ խիստ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 19.04.2018թ. թիվ ԿԳ/78-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 10.05.2018թ. թիվ ԿԳ/81-Ա որոշմամբ Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 24.05.2018թ. թիվ ԿԳ/90-Ա Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ նկատողություն Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

Խորհրդի 24.05.2018թ. թիվ ԿԳ/92-Ա Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ «Փաստաբանության մասին» ՀՀ օրենքի և Կանոնագրքի 4.1 կետի խախտման հիմքով հարուցված կարգապահական վարույթը կարճվել է:

Խորհրդի 07.07.2018թ. Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ կիրառվել է կարգապահական տույժ՝ նկատողություն վերապատրաստման դասընթացների մասնակցելու պարտականությունը չկատարելու համար, որոշումն ուժի մեջ չի մտել:

7. Պալատի խորհրդի պատճառաբանված եզրակացությունը և որոշումը.

ՀՀ փաստաբանների պալատի խորհուրդը գտնում է, որ փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանը ենթակա է կարգապահական պատասխանատվության՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

7.1. Պալատի խորհուրդը, նախքան փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի վարքագծին գնահատական տալը, անհրաժեշտ է համարում անդրադառնալ հետևյալ հարցերին՝

- արդյո՞ք Փաստաբանի վարքագծի կանոնագիրքը կարող է սահմանափակել փաստաբանի վարքագիծը, այդ թվում՝ արտահայտվելու իրավունքը, և արդյո՞ք այդ սահմանափակումը կարող է դիտարկվել «օրենքով նախատեսված սահմանափակման» համատեքստում.

- արդյո՞ք խախտվել է ՀՀ Սահմանադրության 42-րդ հոդվածի և Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի պահանջները.

- արդյո՞ք փաստաբանի կողմից կարծիքի հրապարակային արտահայտումը գտնվում է միայն ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 1087.1 հոդվածի կարգավորումների շրջանակներում:

7.1.1. Արդյո՞ք Փաստաբանի վարքագծի կանոնագիրքը կարող է սահմանափակել փաստաբանի վարքագիծը, այդ թվում՝ արտահայտվելու իրավունքը, և արդյո՞ք այդ

սահմանափակումը կարող է դիտարկվել «օրենքով նախատեսված սահմանափակման» համարեքստում:

Պալատի խորհուրդը գտնում է, որ Փաստաբանի վարքագծի կանոնագիրքը կարող է սահմանափակել փաստաբանի վարքագիծը, այդ թվում՝ արտահայտվելու իրավունքը, և այդ սահմանափակումը պետք է դիտարկել, որպես օրենքով նախատեսված սահմանափակում, որը հետապնդում է իրավաչափ նպատակ և անհրաժեշտ է ժողովրդավարական հասարակությունում՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Տվյալ դեպքում, նախ և առաջ անհրաժեշտ է հասկանալ, թե արդյոք Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքով նախատեսված փաստաբանի ազատ արտահայտվելու իրավունքի սահմանափակումները դիտվում են **«օրենքով նախատեսված սահմանափակման»** համարեքստում, թե՛ ոչ:

KINCSES v. HUNGARY գործով 27.01.2015թ. որոշմամբ Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը նշել է, որ **դիմողի արտահայտվելու ազատությանը միջամտությունը հիմնված է 1998 թվականի թիվ 11 ակտի³ 37ա և 38 հոդվածների վրա, հետևաբար՝ նախատեսված է եղել օրենքով⁴:**

Հունգարիայի փաստաբանության վերաբերյալ օրենքի (թիվ 11 ակտի) 37ա հոդվածի համաձայն՝ *փաստաբանի կողմից կարգապահական խախտումը համարվում է կատարված, եթե նա ... խախտել է փաստաբանի էթիկայի նորմերով նախատեսված պարտավորությունները:*

Նշված օրենքի 38-րդ հոդվածը խոսում է Հունգարիայի փաստաբանների պալատի կողմից կիրառվող կարգապահական տույժերի տեսակների մասին:

Հետևաբար, հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ Հունգարիայի փաստաբանը փաստաբանական պալատի կողմից կարգապահական պատասխանատվության էր ենթարկվել Փաստաբանների էթիկայի կանոնների 12.1 և 15.2 կետերի խախտման համար, ապա միանշանակ կարելի է փաստել, որ Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի նախադեպային իրավունքի համաձայն՝ փաստաբանի արտահայտվելու իրավունքի սահմանափակման վերաբերյալ դրույթները, որոնք սահմանված են փաստաբանների էթիկայի նորմերով, Կոնվենցիայի տեսանկյունից հավասարեցվում են օրենքով նախատեսված սահմանափակումներին:

Նույն կերպ պետք է ընկալել ՀՀ փաստաբանների պալատի կողմից հաստատված փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքով նախատեսված սահմանափակումները, քանի որ «Փաստաբանության մասին» ՀՀ օրենքի 39-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *Փաստաբանը ենթակա է կարգապահական պարասխանատվության սույն օրենքի և փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի պահանջները խախտելու համար.....:*

7.1.2. Արդյո՞ք խախտվել է ՀՀ Սահմանադրության 42-րդ հոդվածի և Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի պահանջները, սույն կարգապահական գործով.

ՀՀ Սահմանադրության 42-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ *Կարծիքի*

³ Հունգարիայի փաստաբանության վերաբերյալ օրենք:
4 Տե՛ս KINCSES v. HUNGARY 27.01.2015 (no. 66232/10, § 27)

արտահայտման ազատությունը կարող է սահմանափակվել **միայն օրենքով**⁵ պետական անվտանգության, հասարակական կարգի, առողջության և բարոյականության կամ **այլոց պարզի ու բարի համբավի** և այլ հիմնական իրավունքների և ազատությունների **պաշտպանության նպատակով**:

Այդպիսի կարգավորում ունի նաև «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» Կոնվենցիայի⁵ 10-րդ հոդվածի 2-րդ մասը, համաձայն որի՝ այս ազատությունների իրականացումը, քանի որ այն կապված է պարտավորությունների և պատասխանատվության հետ, կարող է պայմանավորվել այնպիսի ձևականություններով, պայմաններով, սահմանափակումներով կամ պարտամիջոցներով, **որոնք նախատեսված են օրենքով և անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակությունում՝** ի շահ պետական անվտանգության, տարածքային ամբողջականության կամ հասարակության անվտանգության, անկարգությունները կամ հանցագործությունները կանխելու, առողջությունը կամ բարոյականությունը, **ինչպես և այլ անձանց հեղինակությունը** կամ իրավունքները **պաշտպանելու**, խորհրդապահական պայմաններով ստացված տեղեկատվության բացահայտումը կանխելու կամ արդարադատության հեղինակությունն ու անաչառությունը պահպանելու նպատակով:

Կարևոր է պարզել, թե Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի 2-րդ մասի լույսի ներքո արդյո՞ք փաստաբանի վարքագծի սահմանափակումը եղել է իրավաչափ, թե՛ ոչ:

ա) «Փաստաբանության մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 4-րդ կետի, 19-րդ հոդվածի 2-րդ կետի, 27-րդ հոդվածի և 39-րդ հոդվածի համաձայն, հաշվի առնելով KINCSES v. HUNGARY գործով Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի 27.01.2015թ. որոշմամբ⁶ բերված իրավական դիրքորոշումները, Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքով նախատեսված սահմանափակումները ամբողջությամբ տեղավորվում են Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված **«որոնք նախատեսված են օրենքով»** հասկացության մեջ:

Եվրոպական դատարանի նշված գործով փաստական հանգամանքները նույնական են, այնքանով, որքանով՝ KINCSES v. HUNGARY գործով դիմողը փաստաբան է և վերջինիս փաստաբանական պալատը պատասխանատվության է ենթարկել արտահայտվելու համար՝ փաստաբանի էթիկայի կանոնների խախտման հիմքով: Փաստաբանական պալատն ըստ էության գտել է, որ դիմողն իր արտահայտությամբ խախտել է էթիկայի կանոնը: Հունգարիայի փաստաբանության օրենսդրությունը էթիկայի կանոնների մասով նույնպես վկայակոչող (բլանկետային) է և հղում է կատարում արդեն փաստաբանական պալատի սահմանած էթիկայի կանոններին:

բ) Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի 2-րդ մասի մյուս կարևոր պայմանն այն է, թե արդյո՞ք Պալատը փաստաբանի արտահայտվելու ազատությունը Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքով սահմանափակելով՝ իրավաչափ նպատակ է հետապնդել պաշտպանելու այլ անձանց հեղինակությունը, թե՛ ոչ: Նշվածը պարզելու համար նախ՝

⁵ Այսուհետ՝ Կոնվենցիա

⁶ Տես՝ ՀՀ դատական օրենսգրքի 15-րդ հոդվածի 4-րդ մաս

պետք է մեջբերել «Փաստաբանության մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 4-րդ և 5-րդ կետերը այն է՝ Փաստաբանների պալատի խնդիրներն են՝ 4) վերահսկողություն իրականացնել իր անդամների կողմից ..... փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի պահանջների պահպանման ..... նկատմամբ. 5) միջոցներ ձեռնարկել **փաստաբանության** հեղինակության բարձրացման ուղղությամբ: Փաստաբանության հասկացությունը տրված է նույն օրենքի 3-րդ հոդվածում, որի համաձայն՝ Փաստաբանությունը **փաստաբանների մասնագիտական միավորում է, որը, հանդիսանալով քաղաքացիական հասարակության ինստիտուտ, չի մտնում պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների համակարգի մեջ:**

Նշված իրավական նորմերի վերլուծությունից միանշանակ պարզ է դառնում, որ փաստաբանների պալատի խնդիրներից է բարձր պահել փաստաբանության հեղինակությունը, և հետևաբար, Պալատի մարմին հանդիսացող Պալատի խորհրդի կողմից այն փաստաբանին կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելը, որը խախտել է Կանոնագրքի համապատասխան պահանջը, դրանով իսկ ազդելով բոլոր փաստաբանների հավաքական միավորում հանդիսացող փաստաբանության հեղինակության վրա:

գ) Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի 2-րդ մասի մյուս կարևոր պայմանն այն է, թե արդյոք ժողովրդավարական հասարակության համար նման միջամտությունն անհրաժեշտ էր և հետևաբար, արդյո՞ք պահպանվել էր անհրաժեշտ հավասարակշռություն մի կողմից փաստաբանության հեղինակության պաշտպանության, և մյուս կողմից անձի արտահայտվելու ազատության սահմանափակման միջև: Անհրաժեշտ հավասարակշռության հարցը որոշվում է՝ հաշվի առնելով, թե արդյոք կիրառված միջոցը համաչափ է հետապնդվող իրավաչափ նպատակի համեմատ, որն էլ նշանակում է, թե արդյոք կիրառվել է վերաբերելի ու բավարար միջոց, թե արդյոք առկա է ռացիոնալ կապ միջոցի ու նպատակի միջև: Այսպիսով, իրավունքին միջամտող միջոցը պետք է խստորեն անհրաժեշտ լինի հետապնդվող իրավաչափ նպատակին հասնելու համար:

Վերը նշվածին անդրադառնալու համար նախ և առաջ անհրաժեշտ է խոսել հասարակությունում փաստաբանության դերի և նշանակության մասին:

Այսպես, Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի նախադեպային որոշումների համաձայն՝ Փաստաբաններն իրենց հատուկ կարգավիճակով պայմանավորված՝ որպես միջնորդ, կենտրոնական դիրք են զբաղեցնում հանրության և դատարանների միջև արդարադատության իրականացման գործընթացում: Նման կարգավիճակով է բացատրվում նրանց վարքագծի նկատմամբ սովորաբար կիրառվող սահմանափակումները որպես փաստաբանական միության անդամ⁷:

Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի 1.1 ենթակետի համաձայն՝ Իրավունքի գերակայության հանդեպ ունեցած հարգանքի վրա հիմնված հասարակության մեջ փաստաբանը հատուկ դեր է ստանձնում: Փաստաբանի պարտականությունները չեն

⁷ Stéu Casado Coca v. Spain գործով Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի, 24.02.1994թ. վճիռը (§ 54):

սկսվում և ավարտվում միայն հանձնարարականների բարեխիղճ կատարմամբ: Փաստաբանը կոչված է ծառայել արդարադատության շահերին, ինչպես նաև այն իրավունքներին ու արտոնություններին, որոնք նրան վստահել են պաշտպանելու իր վստահորդի շահերը:

Փաստաբանի մասնագիտական գործունեության հանդեպ հարգանքը կարևոր պայման է հասարակության մեջ իրավունքի գերակայության և ժողովրդավարության համար:

Կանոնագրքի 1.2 ենթակետի համաձայն՝ Մասնագիտական գործունեության սկզբունքները ձևավորվել են Հայաստանի Հանրապետության փաստաբանների պալատի կողմից, երաշխավորելու փաստաբանի պատշաճ գործունեությունը, ինչին բոլոր քաղաքակիրթ հասարակությունները կարևոր նշանակություն են տալիս: Սկզբունքների ձևավորման համար կարևոր նշանակություն են ունեցել Հայաստանի Հանրապետության փաստաբանների կողմից ձևավորված ավանդույթները, ինչպես նաև **Եվրոպայի փաստաբանների միությունների և իրավական համայնքների խորհրդի⁸ կողմից սահմանած «Եվրոպայի փաստաբանների համար վարքագծի կանոնագրքի» դրույթները:**

Պալատի կանոնադրության 2.2 կետի 8-րդ ենթակետի համաձայն՝ Փաստաբանների պալատը հետապնդում է նաև հետևյալ նպատակները և խնդիրները՝ **նպաստել** Հայաստանի Հանրապետության լիակատար ինտեգրմանը եվրոպական կառույցներում, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության ներդաշնակեցմանը եվրոպական չափանիշներին, **Եվրոպական իրավական սրանդարտների և ավանդույթների արմատավորմանը:**

Եվրոպայի փաստաբանների միությունների և իրավական համայնքների խորհրդի (CCBE-ի) կողմից հաստատված եվրոպական իրավական մասնագիտության հիմնական սկզբունքների վերաբերյալ կոմենտարների «դ» կետի համաձայն՝ Փաստաբանը, որպեսզի հարգվի իր վստահորդների, երրորդ անձանց, դատարանների և պետության կողմից, պարտավոր է արժանանալ այդ հարգանքին: Դա հնարավոր է անդամագրվելով հեղինակային մասնագիտությանը. հետևաբար, փաստաբանը չպետք է անի այն ամենը, ինչը կարող է հեղինակագրկել ինքն իրեն կամ առհասարակ փաստաբանությանը, որպես մասնագիտություն, կամ թուլացնել տվյալ մասնագիտության նկատմամբ հասարակության վստահությունը: Դա չի նշանակում, որ փաստաբանը պետք է լինի կատարյալ անձնավորություն, բայց դա նշանակում է, որ նա չպետք է ցուցաբերի ոչ հարիր վարքագիծ, թե փաստաբանություն, թե այլ տեսակի գործունեություն իրականացնելիս, թե նույնիսկ մասնավոր կյանքում, որով հնարավոր է որ վարկաբեկվի տվյալ մասնագիտությունը⁹:

ՀՀ սահմանադրական դատարանի 2016թ. ապրիլի 5-ի թիվ ՍԴՈ-1263 որոշմամբ դատարանը նշել է. «Ինքնանպատակ չէ այն հանգամանքը, որ ի տարբերություն 2005թ. խմբագրությամբ ՀՀ Սահմանադրության 20-րդ հոդվածի, որի 1-ին մասի 1-ին

⁸ Այսուհետ՝ CCBE

⁹ Տե՛ս CCBE A Commentary on the Charter of Core Principles of the European Legal Profession

նախադասությամբ ամրագրված դրույթով սահմանված էր իրավաբանական օգնություն ստանալու իրավունքը, 2015թ. խմբագրությամբ ՀՀ Սահմանադրության 64-րդ հոդվածը, որը վերաբերում է դիտարկվող իրավունքին, պարունակում է 2-րդ մաս, որի 1-ին նախադասությամբ ամրագրված է հետևյալ դրույթը. «Իրավաբանական օգնություն ապահովելու նպատակով երաշխավորվում է անկախության, ինքնակառավարման և փաստաբանների իրավահավասարության վրա հիմնված փաստաբանության գործունեությունը»: Դրանով իսկ պետությունն ընդլայնել է որակյալ իրավաբանական օգնություն ցուցաբերելու իր պոզիտիվ պարտականության շրջանակները **սահմանադրական մակարդակի բարձրացնելով փաստաբանության որպես որակյալ իրավաբանական օգնություն տրամադրող ինստիտուտի դերը**»:

Ամփոփելով վերը նշվածը՝ կարելի է եզրակացնել, որ կշեռքի մի նժարի վրա դրված է փաստաբանի արտահայտվելու ազատությունը, իսկ մյուս նժարի վրա՝ փաստաբանության, որպես քաղաքացիական հասարակության ինստիտուտի, որին Սահմանադրությամբ վերապահվել է պետության կողմից երաշխավորված անձի իրավաբանական օգնություն ստանալու իրավունքի ապահովումը, հեղինակությունը, մի կառույցի հեղինակությունը, որին անդամագրված են արդարադատության իրականացման գործընթացում հասարակության և դատարանի միջև միջնորդ հանդիսացող փաստաբանները, կառույց, որի բարձր հեղինակությունից է նաև կախված յուրաքանչյուր փաստաբանի հեղինակությունը պետական մարմինների, դատարանների և այլ անձանց հետ հարաբերվելիս:

Այս տեսանկյունից, բնականաբար, արդարացված և հավասարակշռված է փաստաբանի արտահայտվելու ազատության սահմանափակումը, որն ուղղված է մյուս բոլոր փաստաբանների և առհասարակ փաստաբանության հեղինակության բարձրացմանը: Նման սահմանափակումն անհրաժեշտ է հասարակության համար:

7.1.3 Արդյո՞ք փաստաբանի կողմից կարծիքի հրապարակային արտահայտումը գտնվում է միայն ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 1087.1 հոդվածի կարգավորումների շրջանակներում.

ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ քաղաքացիները և իրավաբանական անձինք քաղաքացիական իրավունքները ձեռք են բերում ու իրականացնում իրենց կամքով և ի շահ իրենց: Նրանք ազատ են պայմանագրի հիման վրա սահմանելու իրենց իրավունքները և պարտականությունները, որոշելու պայմանագրի՝ օրենսդրությանը չհակասող ցանկացած պայման:

Քաղաքացիական իրավունքները կարող են սահմանափակվել միայն օրենքով, եթե դա անհրաժեշտ է պետական և հասարակական անվտանգության, հասարակական կարգի, հանրության առողջության ու բարքերի, այլոց իրավունքների և ազատությունների, պատվի ու բարի համբավի պաշտպանության համար:

«Փաստաբանության մասին» ՀՀ օրենքի 39-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ Փաստաբանը ենթակա է կարգապահական պարասխանադրության սույն օրենքի և փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի պահանջները խախտելու համար.....:

Վերը հիշատակված նորմերից հետևում է, որ «Փաստաբանության մասին» ՀՀ օրենքի 39-րդ հոդվածի 1-ին մասի և Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի կարգավորման առարկան տարբերվում է ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 1087.1 հոդվածով կարգավորվող առարկայից:

ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 1087.1 հոդվածը պաշտպանում է անձի պատիվը, արժանապատվությունը և գործարար համբավը, իսկ Փաստաբանի վարքագծի կանոնագիրքը պաշտպանում է փաստաբանության, որպես մասնագիտական միավորման հեղինակությունը, անկախությունը և օրինապահությունը:

Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի պահանջի խախտման համար փաստաբանի կողմից պատասխանատվություն կրելը, չի լուծում կարգապահական վարույթով դիմողի մասնավոր շահի պաշտպանության հարցը: Օրինակ, եթե փաստաբանը պայմանագրով նախատեսված հոնորարի այն մասը, որի համար ծառայություն չի մատուցել, պայմանագիրը լուծելուց հետո չի վերադարձնում վստահորդին, ապա նա խախտում է փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի պահանջը, սակայն փաստաբանի նկատմամբ կարգապահական տույժ կիրառելու արդյունքում, նրա վստահորդի մոտ չի ավելանում փաստաբանի կողմից վճարման ենթակա գումարը: Ի վերջո, գումարի վերադարձման համար, վստահորդը պետք է դիմի դատարանին:

Հետևաբար, Պալատի խորհուրդը գտնում է, որ կարող է քննարկել, թե արդյոք Պատասխանողի արարքը հակասում է Փաստաբանի վարքագծի կանոնագրքի պահանջներին, թե՛ ոչ:

7.2 Կանոնագրքի 2.9.2 և 5.1.2 ենթակետերի խախտման մասով

Կանոնագրքի 2.9.2 ենթակետի համաձայն՝ փաստաբանը պարտավոր է կատարել (հարգել) Պալատի մարմինների՝ իրենց իրավասության սահմաններում ընդունած որոշումները, ինչը չի բացառում դրանց նկատմամբ քննադատական վերաբերմունք ունենալը ու օրենքով սահմանված դեպքերում և կարգով դրանց բողոքարկումը:

Կանոնագրքի 5.1.2 ենթակետի համաձայն՝ փաստաբանը պարտավոր է մյուս բոլոր փաստաբաններին ընդունել որպես մասնագիտական աշխատակիցներ և անկեղծ ու քաղաքավարի վերաբերմունք ցուցաբերել նրանց հանդեպ:

Վերլուծելով նշված կանոնները՝ Պալատի խորհուրդը գտնում է, որ սույն գործի փաստերի լույսի ներքո անհրաժեշտ է դրանք դիտարկել համակցության մեջ:

Փաստաբանի վարքի նկատմամբ հարաբերականորեն խիստ սահմանափակումները պայմանավորված են փաստաբանի մասնագիտության առանձնահատուկ բնույթով և հանրային բարձր կարգավիճակով, որը պայմանավորված է փաստաբանության՝ որպես իրավապաշտպան գործունեության մեծ կարևորությամբ: Փաստաբանը հանդիսանում է հասարակության հատուկ սուբյեկտ, ով ստանձնել է իր առանձնահատուկ դերը՝ իրավունքի գերակայության հանդեպ ունեցած հարգանքի շնորհիվ և որպես իրավապաշտպան գործունեություն իրականացնող սուբյեկտ նպաստում է արդարադատության իրականացմանը: Փաստաբանի պարտականությունները չեն սկսվում և ավարտվում միայն վստահորդների հանձնարարականների բարեխիղճ կատարմամբ: Փաստաբանի

մասնագիտական գործունեության հանդեպ հարգանքը կարևոր պայման է հասարակության մեջ իրավունքի գերակայության և ժողովրդավարության ընկալման համար:

Նշվածի համատեքստում փաստաբանի վրա են դրվում են բազմազան իրավական և բարոյական պարտավորություններ, և նրա նկատմամբ գործում են առանձնահատուկ պահանջներ՝ կապված անձնական վարքագծի հետ. լինի դա մասնագիտական գործունեության, թե՛ այլ ոլորտներում: Ուստի՝ փաստաբանի պարտականությունները չեն սկսվում և ավարտվում միայն հանձնարարականների բարեխիղճ կատարմամբ, այլ ընդգրկում են նրա մասնագիտական-իրավական և բարոյական օրինակելիության բարձր չափանիշներ միջանձնային և հասարակական ամենատարբեր շփումների և առնչությունների ժամանակ: Փաստաբանի՝ որպես անհատի գործունեությունը հասարակության կողմից ասոցացվում է փաստաբանի ինստիտուտի հետ, ուստի՝ փաստաբանն իր առօրյա գործունեության իրականացման ընթացքում պետք է դրևսորի այնպիսի վարքագիծ, որը կնպաստի փաստաբանի կոչման և առաքելության նկատմամբ հարգանքի և վստահության բարձրացմանը, ինչը փաստաբանի բարոյական պարտավորությունն է: Փաստաբանի օրինակելի վարքագծի կարևորագույն դրսևորումներից է իր գործընկերների և այլ անձանց անձի, արժանապատվության և համբավի նկատմամբ հարգալից վերաբերմունք դրսևորելը, միջանձնային քաղաքավարի վարվեցողությունը:

Յուրաքանչյուր փաստաբան՝ գործող օրենսդրության ուժով լինելով փաստաբանների պալատի անդամը, այդ կառույցի մասնիկը՝ բարոյական պարտականություն է կրում հարգելու փաստաբանների պալատը որպես փաստաբանությունը միավորող ինստիտուտի:

Փաստաբանը ոչ միայն ունի օրենքով թույլատրելի սահմաններում իր կարծիքն ազատ արտահայտելու, այլ նաև Պալատի մարմինների գործունեության և որոշումների վերաբերյալ քննադատական վերաբերմունք ունենալու, նման վերաբերմունքը նույնիսկ հրապարակայնորեն արտահայտելու, ինչպես նաև օրենքով սահմանված դեպքերում և կարգով Պալատի մարմինների՝ իրենց իրավասության սահմաններում ընդունած որոշումները բողոքարկելու իրավունք: Ընդ որում՝ քննադատությունը ենթադրում է բացասական կարծիքի (գնահատականի) դրսևորում, սակայն, հարկ է նշել, որ քննադատության միջոցով երևույթի քննարկման և վերլուծության հիմքում պետք է ընկած լինեն ոչ թե վիրավորանքը, անհարգալից վերաբերմունքը կամ վարկաբեկումը, այլ զսպվածության և բարեկրթության սահմաններում տեղավորվող գնահատականը (կարծիքը): Այս առումով անհրաժեշտ է հստակ տարբերակել քննադատության՝ որպես բացասական գնահատականի (կարծիքի) և անհարգալից վերաբերմունքի (վիրավորանքի կամ բարի համբավի արատավորման) սահմանագիծը:

Կանոնագրքի 2.9.2 ենթակետով սահմանված պարտականությունը բնավ չի նշանակում Խորհրդի անսխալականության կանխավարկածի ամրագրում: Խնդրո առարկա կարգավորման մեջ հստակ շարադրված է փաստաբանի իրավունքը քննադատել Խորհրդի որոշումները և բողոքարկել դրանք՝ օրենքով նախատեսված դեպքերում և կարգով: Սակայն, այդ քննադատությունը և բողոքարկումը պետք է լինեն Խորհրդի

որոշումների նկատմամբ փաստաբանների ընդհանուր հարգանքի շրջանակներում և չստանան ոչ քաղաքավարի և վիրավորական դրսևորումներ: Այլ կերպ ասած՝ փաստաբանի կողմից Խորհրդի որոշումների վիճարկումը չպետք է վերածվի անձնական և ոչ քաղաքավարի պիտակավորումների:

Կարգապահական գործի նյութերով Խորհուրդը հաստատված է համարում, որ Պատասխանող Մուշեղ Շուշանյանը 1-ին հրապարակման մեջ կատարել է **«Ուղղակի խայտառակություն էր նման որոշում կայացնելը», «Իմ միջնորդության մեջ ես դա գնահատել էի որպես անգրագետ իրավական դիրքորոշում» արտահայտությունները, իսկ 2-րդ հրապարակման մեջ նշել է՝ «պալատի այն դիրքորոշումը, թե բոլոր դեպքերում փաստաբանի՝ նիստերի դահլիճից դուրս գալն անթույլատրելի է՝ անկախ իր պաշտպանյալի դիրքորոշումից, մեղմ ասած՝ «անգրագետ իրավական դիրքորոշում է»:** Պատասխանողը Խորհրդի իրավական դիրքորոշումը որակել է որպես անգրագետ, որը փաստացի հղում է անում Խորհրդի գործունեության մասնագիտական անհամապատասխանությանն ու ոչ ձեռնհասությանը: Նման արտահայտությունը չի կարող համարվել Խորհրդի որոշումների նկատմամբ հարգալից վերաբերմունքի վրա հիմնված փաստարկված քննադատություն: Նման արտահայտությունը նաև չի կարող համարվել քաղաքավարի վերաբերմունք գործընկեր Խորհրդի անդամ փաստաբանների նկատմամբ: Մինչդեռ փաստաբանի մասնագիտության բովանդակության և հասարակական կոչման նկատմամբ հարգանքի ձևավորման ու ամրապնդման գործում շատ կարևոր է փաստաբանի և իր գործընկերների միջև հարաբերությունների կառուցումը: Փաստաբանը պարտավոր է մյուս բոլոր փաստաբաններին ընդունել որպես մասնագիտական աշխատակիցներ և անկեղծ ու քաղաքավարի վերաբերմունք ցուցաբերել նրանց հանդեպ: Այլ փաստաբանի մասնագիտության, անձնավորության, գործնական համբավի նկատմամբ հարգանքը պետք է լինի յուրաքանչյուր փաստաբանին ուղղորդող կանոն, քանի որ նրա բարոյական պարտականությունն է փաստաբանի կոչման արժանապատվության և փաստաբանության հեղինակության մասին հոգալը: Փաստաբանների կողմից միմյանց նկատմամբ անկեղծ ու քաղաքավարի վերաբերմունք դրսևորելու և փաստաբանի կողմից այլ փաստաբանի նկատմամբ արժանապատվությունը և փաստաբանի համբավն արատավորող գործողություններ ու արտահայտություններ թույլ չտալու վերաբերյալ Կանոնագրքի կանոնները փաստաբանական էթիկայի հիմնաքարերն են, քանի որ չի կարող իր նկատմամբ հարգանք ակնկալել այն կառույցը, որի անդամները, մասնագիտական, հասարակական, հրապարակախոսական և այլ բնագավառներում միմյանց նկատմամբ չեն ցուցաբերում փոխադարձ հարգանք և կոռեկտություն:

Վերոշարադրյալի հիման վրա Խորհուրդը գտնում է, որ Պատասխանողը թույլ է տվել Կանոնագրքի 2.9.2. և 5.2.1 ենթակետերի խախտում:

Կարգապահական տույժի ընտրությունը

Օրենքի 39.9 հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ *փաստաբանի նկատմամբ կիրառվող կարգապահական տույժը պետք է համաչափ լինի կատարված խախտմանը: Կարգապահական տույժ կիրառելիս փաստաբանների պալատի խորհուրդը հաշվի է*

առնում նաև խախտման հետևանքները, փաստաբանի անձը, մեղքի աստիճանը, առկա տույժերը, փաստաբանին բնութագրող ուշադրության արժանի այլ հանգամանքներ:

Խորհուրդը, հաշվի առնելով Օրենքի 39.9 հոդվածի 2-րդ մասում նշված հանգամանքները, գտնում է, որ փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ պետք է կիրառել «խիստ նկատողություն» կարգապահական տույժի տեսակը:

Վերոգրյալից ելնելով և ղեկավարվելով «Փաստաբանության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 10-րդ հոդվածի 5-րդ մասի 14-րդ կետի, 39-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 39.7.-րդ հոդվածի 5-րդ մասի 1-ին կետի, 39.9.-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետի, ՀՀ փաստաբանների պալատի կանոնադրության 16.26-րդ կետի, Կարգի 30-րդ հոդվածի 5-րդ մասի 1-ին կետի պահանջներով, Խորհուրդը՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց՝

- 1. Փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանին (արտոնագիր՝ թիվ 387) ճանաչել մեղավոր Կանոնագրքի 2.9.2 և 5.1.2 ենթակետերի պահանջների խախտման համար:**
- 2. Փաստաբան Մուշեղ Շուշանյանի նկատմամբ (արտոնագիր՝ թիվ 387) կիրառել կարգապահական տույժ՝ խիստ նկատողություն:**
- 3. Հանձնարարել Պալատի աշխատակազմի ղեկավարին՝ սույն որոշման մասին իրազեկել կողմերին:**

Ծանոթություն. Սույն որոշումը կարող է բողոքարկվել դատական կարգով՝ այն ստանալու օրվանից մեկամսյա ժամկետում: Սույն որոշումն օրինական ուժի մեջ է մտնում սույն կետով նախատեսված բողոքարկման ժամկետն անցնելուց հետո:

**ՀՀ փաստաբանների պալատի
խորհրդի նիստը նախագահող՝**

Տարոն Սիմոնյան

**12 հոլիսի 2018թ.
թիվ ԿԳ/135-Ա
ք. Երևան**